

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 12 lipca 2024 r.

Pozycja 64

POSTANOWIENIE

z dnia 26 czerwca 2024 r.

Sygn. akt P 3/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Krystyna Pawłowicz – przewodniczący
Stanisław Piotrowicz – sprawozdawca
Justyn Piskorski
Julia Przyłębska
Bartłomiej Sochański,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 czerwca 2024 r., pytania prawnego Sądu Rejonowego w Kolbuszowej,

„[c]zy art. 38 punkt 3 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z występowaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1086) jest zgodny z art. 7 i 112 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 119 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. Na podstawie postanowienia z 9 listopada 2021 r., sygn. akt II K 139/21, Sąd Rejonowy w Kolbuszowej (dalej: sąd pytający) wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym o treści przytoczonej w komparycji niniejszego postanowienia.

2. Zarządzeniem Prezesa TK z 16 lutego 2022 r. sąd pytający został wezwany do usunięcia braków formalnych pytania prawnego przez nadesłanie trzech poświadczonych odpisów postanowienia z 9 listopada 2021 r., sygn. akt II K 139/21, zawierającego pytanie prawne wraz z uzasadnieniem.

3. W piśmie z 30 marca 2022 r. Rzecznik Praw Obywatelskich zgłosił udział w postępowaniu i zajął stanowisko, że „art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z występowaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1086 [...]) jest niezgodny z art. 7 i 112 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

4. W piśmie z 28 października 2022 r. Sejm wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393, dalej: u.o.t.p.TK) ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku.

5. W piśmie z 30 stycznia 2023 r. Prokurator Generalny zajął stanowisko, że postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK wobec niedopuszczalności wydania orzeczenia.

6. W piśmie z 23 października 2023 r. (data wpływu 30 października 2023 r.) sąd pytający poinformował, że cofa pytanie prawne z 9 listopada 2021 r. zadane w sprawie o sygn. akt II K 139/21.

7. Zarządzeniem przewodniczącego składu orzekającego Trybunału Konstytucyjnego z 7 listopada 2023 r. sąd pytający został wezwany do usunięcia braków formalnych przez nadesłanie ww. pisma z 23 października 2023 r. w formie prawem przewidzianej, zgodnej z art. 354 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550) wraz z czterema odpisami tego postanowienia.

8. Na podstawie postanowienia z 31 stycznia 2024 r., sygn. akt II K 139/21, sąd pytający cofnął pytanie prawne. W uzasadnieniu wskazał, że pytanie prawne stało się bezzasadne.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) do rozpoczęcia rozprawy sąd, który przedstawił Trybunałowi pytanie prawne, może je wycofać. Sąd pytający w postanowieniu z 31 stycznia 2024 r. cofnął w całości pytanie prawne.

W myśl art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK cofnięcie pytania prawnego powoduje konieczność umorzenia postępowania.

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.